

Indholdsfortegnelse

Forord

Første samtale: Kasper Eistrup

Anden samtale: Harald Haugaard

Tredje samtale: Jens Unmack

Fjerde samtale: Allan Olsen

Femte samtale: Martin Hall

Sjette samtale: Majbritte Ulrikkeholm

Syvende samtale: Kim Larsen

Ottende samtale: Thomas Knak

Niende samtale: Signe Høirup Wille-Jørgensen

Tiende samtale: Lars Lilholt

Ellevte samtale: Billy Cross

Referencer til albummer, værker, bøger og artikler

Forord

Musik er tro, en måde at leve på.

*Og grundlaget for det hele er en
barnlig glæde ved musikens magi.*

- Isaac Stern

Denne bog er tænkt som en veritabel hyldest til *alt hvad musikken kan*. Det kan lyde en smule patetisk, men jeg vover pelsen alligevel. For de aspekter af musikken som inspirerer os og fortæller os hvem vi er, kan i disse år slet ikke hyldes nok. Det skyldes ikke kun at disse aspekter er essentielle for vores musikalske omgang med os selv og hinanden, men desværre også at stadig mere musik i vores lydlig hverdag netop *ikke* inspirerer os og fortæller os hvem vi er. Jeg tænker i bred forstand på den konsumorienterede, pseudoglobale og ofte muzakagtige popmusik som rundt omkring i Danmark dagligt strømmer ud af de lokale og nationale radiokanaler, og som snarere får os til at *glemme* hvem vi er kulturelt og identitetsmæssigt. Måske er det i sidste ende også det der er hensigten med den, under dække af at opfylde et såkaldt bredt behov. Og det er under alle omstændigheder tankevækkende at denne musik – som går på tværs af genrer, befolkningsgrupper og anvendelsesformer – siden midten af 1990'erne er kommet til at fylde mere og mere i lydlandskabet på bekostning af så megen anden musik.

Dette er ikke det rette forum til at gå nærmere ind i en diskussion af musik som kultur- og identitetsbærer. Jeg vil i stedet nøjes med at påpege hvor vigtigt det er at vi til stadighed hylder musikken og fejrer den som den urkraft den er, i hvert fald hvis vi skal blive ved med at huske os selv og hinanden på *alt hvad musikken kan* og alt det vi kan bruge den til. Heldigvis findes der stadig mange musikere som kan hjælpe med til at huske os på det. Mine samtalepartnere i denne bog – der i al deres forskellighed har indfanget, fascineret, fastholdt og inspireret mig med deres musik og holdninger gennem årene – er nogle af dem.

I Cameron Crowes film *Almost Famous* fra 2000 finder der et replikskifte sted som jeg ofte har haft i tankerne under arbejdet med denne bog. Den 15-årige hovedperson, William Miller, bliver – naturligvis i en alt for ung alder – sat til at skrive en stor baggrundsartikel for det toneangivende amerikanske musikmagasin *Rolling Stone* om rockgruppen Stillwater (der i modsætning til magasinet aldrig har eksisteret i virkeligheden). Rammen for filmen er en koncertturné i USA som William i 1973 følger Stillwater på. Hans fascination af gruppen skyldes især guitaristen Russell Hammond som han undervejs udvikler en form for venskab med. Denne fortrolighed gør det dog ikke spor nemmere for William at få lavet et interview med Russell der undviger hver eneste gang William forsøger sig. Men til sidst, efter artiklen er færdiggjort, lykkes det ham alligevel uventet at få sit interview som han indleder med spørgsmålet: 'So, Russell – what do you love about music?' Svaret falder prompte: 'To begin with: everything!'. For mig at se indfanger replikskiftet hvad det hele handler om når emnet er noget så uåndgribeligt og ubegribeligt som musik. Og på en måde er det netop Williams spørgsmål – og kun det – jeg hele tiden har stillet mine samtalepartnere, og netop Russells svar – og kun det – jeg hver gang har søgt efter at få.

To emner har været særligt i fokus i samtalerne: musikkens traditionsbærende elementer og dens åndelige eller spirituelle kraft. Man kunne også sige: musikkens jord og dens himmel, eller blot 'feet on the ground, head in the sky', sådan som Talking Heads i sin tid sang det. Tradition og spiritualitet er, som jeg ser det, to centrale elementer i enhver musikform og omgang med musik, både for udøverne og lytterne. Det er nemlig traditionselementet som fortæller os hvem vi er, hvor vi kommer fra og hvor vi hører til. Og det er det spirituelle element som løfter og inspirerer os, binder os sammen og indgyder os fornyet håb. Derfor har samtalerne, såvidt det har været muligt og rimeligt, kredset om disse elementer – nogle gange helt eksplicit, andre gange mere underforstået.

Jeg vil gerne takke de mange som jeg undervejs har diskuteret bogen og dens indhold med, og som har udvist oprigtig interesse for den. Det gælder først og fremmest min gode ven Esben Krohn der bidrog til udformningen af de første tanker om bogen. Det gælder også en anden god ven, Jan Poulsen, som løbende kommenterede, kritiserede og fulgte med på sidelinjen. Jeg vil desuden sige tak til: mine søskende – Ulla, Mikael, Morten og Daniel –, Anders Pedersen, Erik Barfoed, Isam Bachiri, *The MF Society*, de hjælpsomme mennesker på Dansk Musik Informations Center/MIC, Nanna Bentel, Sofie Bonde samt selvfølgelig til de musikere der stillede op til samtalerne og brugte deres tid, energi og musikalitet på det.

København, marts 2002

Henrik Marstal